

MOJ OPROŠTAJ S AGOM – SURADNIKOM I PRIJATELJEM

Svakome je nastojao pomoći

PRIPREMIO:
Josip Dvornik

Mogao je lektorirati stručne tekstove i bolje od profesionalnih lektora koji su zbog nepoznavanja struke znali ponekad promijeniti smisao rečenice

Otišao je u tišini i zauvijek. Samo je jednog dana javio da neće sutra doći jer se loše osjeća. I više se nije vratio na Fakultet, u svoju sobu, među nas.

Napustio nas je profesor Simović.

Aga i ja smo gotovo čitav radni vijek proveli zajedno, bili smo suradnici i prijatelji. U ovom tužnom trenutku spomenut ću samo neka svoja zapažanja o njemu koja nisu zapisana u službenim biografijama.

Počeo je 1959. raditi kao asistent na našem Fakultetu, u ondašnjem Zavodu za teoriju konstrukcija i visokogradnju. Iako tada najmlađi asistent, izvrsno je objašnjavao složene probleme, a imao je znanja i strpljenja jasno odgovoriti na svako studentsko pitanje te ih poticati na samostalno razmišljanje. Najbolji i najambiciozniji studenti su nastojali doći u njegovu grupu za vježbe.

Bio sam tada student treće godine pa sam približno u isto vrijeme postao demonstrator u Zavodu. To je bila i prilika da se upoznamo i sprijateljimo. U Zavodu je već otprije bio običaj da se na neslužbenim okupljanjima rješavaju neobični problemi iz mehanike, teorije konstrukcija, a ponekad i iz matematike. Zadataci su se (najčešće grafički) pronalazili u literaturi, ali su ih članovi Zavoda i sami izmišljali. Nisu se prihvaćala šablonska ili unaprijed naučena rješenja. Aga je često imao dosjetljive ideje za izmišljanje i za rješavanje takvih zadataka.

Nešto poslije kad sam diplomirao, na našem se Fakultetu prvi put otvorio postdiplomski studij, a Aga i ja smo zajedno učili gradivo iz pojedinih težih predmeta. Premda je odlučio ići na doktorat bez magisterija i bez polaganja svih ispita, učio je gradivo vrlo temeljito

– posebno teoriju. Zato je pročitao i proučio mnogo više knjiga nego što bi bilo potrebno za polaganje ispita i izradu magisterija. Stekao je široko i duboko znanje koje mu je pomoglo da postane istaknuti znanstvenik.

Istodobno je postao i istaknuti inženjer. Bez namjere da nabrajam sva njegova projektantska dostignuća, spomenut ću samo dva zanimljiva projekta iz mladih dana – krovnu konstrukciju Koncertne dvorane *Vatroslav Lisinski* i tribine *Dinamova* stadiona.

Metodu proračuna zidova s otvorima razvio je u doktoratu, a kasnije je proširio i objavio kao knjigu. Na osnovi njegovih rješenja izrađeni su programi za proračune visokih zgrada primijenjeni na mnoge tada izgrađene nebodere u Hrvatskoj, ali i u Skoplju, Herceg Novom i drugdje.

Osim znanstvene i stručne djelatnosti, bio je vrlo uspješan u svakom poslu kojega se prihvatio. Šteta je što zbog različitih obveza nije imao mnogo vremena za znanstveni rad.

Nakon spajanja Građevinskog fakulteta i IGH-a, organizirao je istraživačku grupu mladih inženjera nastojeći odabrati samo osobito nadarene. I doista, grupa je bila uspješna, izrađeno je više zapaženih znanstvenih i stručnih radova. Na tome smo mu svi zahvalni. Mnogi su članovi grupe poslije postali istaknuti profesori, istraživači i inženjeri u Hrvatskoj, Velikoj Britaniji, SAD-u, Njemačkoj i Austriji.

Bio je glavni urednik časopisa *Građevinar*. U želji da časopis bude što bolji, trudio se pročitati i razumjeti sve članke, a ne samo one koji se odnose na njegovo uže profesionalno i znanstveno područje – konstruktorsko inženjerstvo.

Ubrzo je solidno poznao cijelo područje građevinarstva, a prilično dobro i arhitekturu, ekonomiju i druga područja koja graniče s građevinarstvom. Osobno nije radio na računalima, ali je mogao mjerodavno diskutirati o programima i proračunima izrađenim na računalu. Nije se bavio fotografijom, ali je znao odabrati najprikladnije fotografije za neki članak, i rješavati probleme formata, izreza i kontrasta. Iako Crnogorac, izvrsno je poznao hrvatski jezik. Mogao je i lektorirati stručne tekstove često bolje od profesionalnih lektora koji su zbog nepoznavanja struke znali ponekad promijeniti smisao rečenice. Iako teško bolestan, nastavio je vrlo uspješno i zainteresirano uređivati *Građevinar*, a prestao je tek kad više nije mogao.

Neću navoditi priznanja i odlikovanja koja je zaslužio primio u Hrvatskoj i Crnoj Gori. Poznata su njegova dostignuća u organizaciji i vođenju Građevinskog fakulteta i Instituta građevinarstva Hrvatske te u Nacionalnoj zajednici Crnogoraca u Republici Hrvatskoj.

U mladosti je volio igrati nogomet, pa je kao asistent bio inicijator nogometnog susreta nastavnika i studenata Građevinskog fakulteta. Volio je boraviti u prirodi. Dok mu je još bila živa supruga Anka, često je s njom i s prijateljima pokušao planinariti. Rado je dolazio u Begovo Razdolje. Volio se družiti s ljudima. Nakon njegova umirovljenja u njegovoj su se sobi na Fakultetu okupljali mnogi prijatelji i kolege. Razgovaralo se o stručnim i znanstvenim te organizacijskim problemima, ali i o unucima, umjetnosti, sportu i politici.

Uvijek je bio korektan i svakome je nastojao pomoći.

Dragi Aga, hvala ti za sve što si učinio. Počivaj u miru!

Napomena: Prof. dr. sc. Josip Dvornik je profesor emeritus Građevinskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu